

คู่มือ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตร

ตามเกณฑ์คุณภาพ AUN - QA (VERSION 4)

เครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน

ASEAN University Network Quality Assurance

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
Thepsatri Rajabhat University

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตร
ตามเกณฑ์คุณภาพ AUN - QA (VERSION 4)
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

(การกำหนดเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์คุณภาพ
AUN - QA (VERSION 4) ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ครั้งที่ 8/2566 เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2566)

คำนำ

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN - QA Version 4 (ASEAN University Network Quality Assurance : AUN - QA Version 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คู่มือฉบับนี้สำเร็จได้เพราะความร่วมมือของผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรทุกระดับของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะทำให้เกิดการส่งเสริมและพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่ต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
พฤศจิกายน 2566

สารบัญ

คำนำ	
สารบัญ	
บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	1
เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	1
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา	3
บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ	8
บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ	8
กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	12
บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	14
ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	21
บทที่ 3 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์คุณภาพ	24
AUN – QA Version 4	
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์คุณภาพ	24
AUN-QA Version 4 (ASEAN University Network Quality Assurance : AUN – QA Version 4)	
เกณฑ์คุณภาพที่ 1 Expected Learning Outcomes (ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง)	27
เกณฑ์คุณภาพที่ 2 Programme Structure and Content (โครงสร้างโปรแกรมและ	28
เนื้อหาหลักสูตร)	
เกณฑ์คุณภาพที่ 3 Teaching and Learning Approach (แนวทางการจัดการ	29
เรียนการสอน)	
เกณฑ์คุณภาพที่ 4 Student Assessment (การประเมินผู้เรียน)	30
เกณฑ์คุณภาพที่ 5 Academic Staff (คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ)	31
เกณฑ์คุณภาพที่ 6 Student Support Services (สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้)	33
เกณฑ์คุณภาพที่ 7 Facilities and Infrastructure (สิ่งอำนวยความสะดวกและ	35
โครงสร้างพื้นฐาน)	
เกณฑ์คุณภาพที่ 8 Output and Outcomes (ผลผลิตและผลลัพธ์)	37
การประเมินคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4	38
บทที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร	40
ตามเกณฑ์คุณภาพ AUN – QA Version 4	
ภาคผนวก	42

การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

1. เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

1.1 ความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่มหาวิทยาลัยจะต้องปฏิบัติ มี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าว คือ

1) คุณภาพของมหาวิทยาลัยและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการศึกษา ข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคต อันเป็นผลารรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันด้วยคุณภาพการศึกษา

3) มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) มหาวิทยาลัยจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 กำหนดให้มหาวิทยาลัยทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก

7) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กำหนดให้ใช้มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในการส่งเสริมการกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง

8) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ได้ประกาศเรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

9) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประกาศกฎกระทรวง ให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีระบบการประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้จริงของทุกหลักสูตร การศึกษา ในแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และติดตามประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ดังกล่าวที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และนำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการ หลักสูตรและกระบวนการ เรียนรู้ ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิเพื่อประโยชน์ในการสร้างความมั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

10) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประกาศกฎกระทรวง การจัดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 เพื่อกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมของคณะวิชา ทั้งหมดในสถาบันที่ต้องปฏิบัติตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย พันธกิจ ยุทธศาสตร์ ศักยภาพ และผลการดำเนินการที่ผ่านมาของสถาบันอุดมศึกษา และประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง การกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาสังกัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2565

11) คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ได้ประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษาโดยยึดหลักความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษา หลักความรับผิดชอบต่อสังคมและหลักธรรมาภิบาล เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนเพื่อเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก

1.2 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏร่วมกับต้นสังกัดจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) เพื่อให้มีการพัฒนามุ่งสู่วิสัยทัศน์และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยระบบดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเป็นไปตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ

2) เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และระดับสถาบันในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่มหาวิทยาลัย

กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ และได้มาตรฐาน

3) เพื่อให้คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และมหาวิทยาลัยราชภัฏทราบสถานภาพของตนเอง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเอง

4) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา ตลอดจนข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงาน เพื่อนำไปปรับปรุงผลการดำเนินการในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับขีดความสามารถของมหาวิทยาลัย

5) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามกำหนด

6) เพื่อให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ที่เกี่ยวข้องการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 47 “ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก”

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพมาตรฐานที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและมหาวิทยาลัยราชภัฏกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ

2.2 พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 62 ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด และมาตรา 64 กำหนดให้การประเมินคุณภาพภายนอกอาจประเมินโดยหน่วยงานต่างประเทศที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง หรืออาจประเมินโดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคเอกชน หรือหน่วยงานในต่างประเทศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนดก็ได้

สถาบันอุดมศึกษาอาจเสนอให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ให้ความเห็นชอบให้หน่วยงานอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกก็ได้

2.3 กฎกระทรวงมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565

ตามกฎกระทรวงมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2565 ข้อ 4 ให้ใช้มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามกฎกระทรวงนี้ ในการส่งเสริมการกำกับดูแลการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง

2.4 กฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565

ตามกฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2565 ข้อ 4 ให้ใช้มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในการส่งเสริมการกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ข้อ 5 ในการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องบริหารจัดการหลักสูตร และออกแบบกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล โดยต้องแสดงถึงพัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และข้อ 7 ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ต้องมีอย่างน้อยสี่ด้าน ดังต่อไปนี้ (1) ด้านความรู้ (2) ด้านทักษะ (3) ด้านจริยธรรม และ (4) ด้านลักษณะบุคคล

2.5 กฎกระทรวงมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565

ตามกฎกระทรวงมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2565 ข้อ 4 ให้ใช้มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามกฎกระทรวงนี้ ในการส่งเสริม การกำกับดูแลการตรวจสอบ การติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และข้อ 13 เพื่อประโยชน์ในการสร้างความ มั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาต้องมีระบบการประกันคุณภาพผลลัพธ์การ เรียนรู้จริงของทุกหลักสูตรการศึกษา ในแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และติดตาม ประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ดังกล่าวที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และนำไปใช้ ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการ หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม มาตรฐานคุณวุฒิ

2.6 กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564

ตามกฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 ลงวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2564 กำหนดให้จัดสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลุ่ม ดังต่อไปนี้

- 1) กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก
- 2) กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม
- 3) กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น
- 4) กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา
- 5) กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ
- 6) กลุ่มอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

และประกาศกระทรวงอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง การกำหนดให้ สถาบันอุดมศึกษา สังกัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2565

2.7 ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพ ของ สถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบ คุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนา คุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาโดยยึดหลักความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษา หลักความ รับผิดชอบต่อสังคมและ หลักธรรมาภิบาล เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐาน การอุดมศึกษาและตามพันธกิจหลักและ ยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนเพื่อเตรียมความพร้อมของ สถาบันอุดมศึกษาเพื่อรับการประเมินคุณภาพ ภายนอก อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติ การอุดมศึกษา พ.ศ. 2562

คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 5/2564 เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2564 และครั้งที่ 7/2564 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2564 จึงออกประกาศหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพ ของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพ การศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

“ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า ระบบและกลไกในการกำกับการบริหารคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อควบคุมการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษารวมถึงการจัดให้มีการติดตามตรวจสอบการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ ผู้เรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชน

“การติดตามตรวจสอบ” หมายความว่า การติดตามตรวจสอบการจัดการศึกษาซึ่งกระทำ โดยสถาบันอุดมศึกษา ว่าเป็นไปตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

“การประเมินคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินการจัดการศึกษาและผลการจัด การศึกษาซึ่งกระทำโดยสถาบันอุดมศึกษา ว่าเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจ หลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะ แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

“การประเมินคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินคุณภาพระดับสถาบันเพื่อให้ได้ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งกระทำโดยหน่วยงานประเมินคุณภาพ ภายนอกระดับอุดมศึกษา

“การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การดำเนินการให้เกิดการ ยกระดับคุณภาพการศึกษาซึ่งกระทำโดยสถาบันอุดมศึกษา โดยการวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาให้อย่างน้อยเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจ หลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

“พันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่าพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของแต่ละสถาบัน ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการกำหนดมาตรฐาน การอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายกระทรวงการ จัดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 แล้วเสร็จ จึงให้หมายถึงมาตรฐานดังกล่าว

ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการ

(1) จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามบริบทของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้จัด การศึกษาให้มีคุณภาพอย่างน้อยเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและ ยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

(2) กำกับดูแลให้มีการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาโดยนำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายในต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาพร้อมแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกปี

(3) ให้สภาสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินคุณภาพภายในดังกล่าวไปพิจารณาเพื่อกำหนด แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา นำไปดำเนินการ และแจ้งผลการประเมินระดับสถาบันพร้อมแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สำนักงาน ปลัดกระทรวงเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยอาจแจ้งเป็นรายปี หรือรวบรวมแจ้ง สำนักงานปลัดกระทรวงอย่างน้อยหนึ่งครั้งก่อนปีที่จะรับการประเมินคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ

1. บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.1 ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2435 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้โปรดเกล้าแต่งตั้ง สถาบันการฝึกหัดครูขึ้นในนามของ “โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์” โดยโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์แห่งแรกนั้นตั้งอยู่บริเวณ โรงเรียนเด็ก ตำบลสวนมะลิ ถนนบำรุงเมือง จังหวัดพระนคร สังกัดกรมศึกษาธิการ กระทรวงธรรมการ ซึ่งปัจจุบัน คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยมีบทบาทหน้าที่ผลิตครู เพื่อรองรับการขยายตัวของระบบราชการแบบใหม่

พ.ศ. 2461 โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนฝึกหัดครู” ทำการเปิดสอนหลักสูตรประโยคครูประถม (ป.ป) หลักสูตร 2 ปี โดยรับนักเรียนที่จบการศึกษา ม.6 และประกาศนียบัตรครูมูล

พ.ศ. 2509 กระทรวงศึกษาธิการได้ยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นเป็น “วิทยาลัยครู” ทำให้สถาบันสามารถเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ. ชั้นสูง)

พ.ศ. 2518 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู จึงมีผลทำให้วิทยาลัยครูสามารถเปิดสอนได้ถึงระดับปริญญาตรี

พ.ศ. 2538 วิทยาลัยครูได้เปลี่ยนสถานะเป็น “สถาบันราชภัฏ” ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2538 โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานตราพระราชลัญจกร เป็นตราประจำพระองค์มาเป็นตราสัญลักษณ์ประจำสถาบัน โดยมีหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่น ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 ได้มีการพระราชทานชื่อ “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” และในปี พ.ศ. 2547 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” อย่างเป็นทางการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยมีหน้าที่สำคัญ ดังนี้

“...เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์และภาระหน้าที่ในการส่งเสริมการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างบัณฑิตที่มีความรู้คู่ความดี สร้างสำนึกในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ประสานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชนและองค์กรอื่นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ศึกษาแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้าน

และเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น ทั้งนี้โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นและสังคม...”

มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงมีความผูกพันกับท้องถิ่นเป็นสำคัญ โดยมีพันธกิจสำคัญคือ “การพัฒนาท้องถิ่น” โดยมีภาระหน้าที่ในการส่งเสริมการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิทยาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล โดยในปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง ได้แก่

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ 8 แห่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร   มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่   มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม   มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง   มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 11 แห่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ   มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา   มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด   มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ   มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์   มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคกลาง 5 แห่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี   มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์   มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก 4 แห่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี   มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม   มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้ 5 แห่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช   มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา   มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ 5 แห่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.2 ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

มหาวิทยาลัยราชภัฏน้อมนำพระราชโองบายด้านการศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยจัดทำยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ขึ้นมาต่อมาได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2561 โดยการมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง เพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่บนฐานความรู้ ความเข้าใจร่วมกันประชุมอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ (ทปอ.มรภ.) จึงจัดทำยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ การดำเนินการของ มหาวิทยาลัยราชภัฏตรงตามเจตนารมณ์ของแผนยุทธศาสตร์บนพื้นฐานศักยภาพและบริบท ของแต่ละ มหาวิทยาลัยราชภัฏนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ประเด็น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น โดยการเน้นให้ชุมชนท้องถิ่นได้รับการพัฒนาใน 4 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู มีเป้าหมาย 3 ประการ คือ การผลิตบัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีอัตลักษณ์และสมรรถนะเป็นเลิศ เป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิต การผลิตบัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏสมบูรณ์ด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ และถ่ายทอด/บ่มเพาะให้ศิษย์แต่ละช่วงวัยได้และการผลิตบัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เข้า สู่วิชาชีพได้รับการเสริมสมรรถนะเพื่อรองรับ การเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา มีเป้าหมาย 3 ประการ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความเป็นเลิศในการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศด้วยการบูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ การยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้เป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิตด้วยอัตลักษณ์ด้านสมรรถนะและคุณลักษณะ 4 ประการ พร้อมรองรับบริบทที่เปลี่ยนแปลงและอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเป็นมืออาชีพ มีสมรรถนะเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ มีเป้าหมาย 2 ประการ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติด้านการเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่นที่สร้างความมั่นคงให้กับประเทศ และมหาวิทยาลัยราชภัฏมีระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพและคล่องตัว มุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาล ความพร้อมและความสามารถปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับสถานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

1.3 มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากการประชุมคณะกรรมการจัดทำมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2562 ที่ผ่านมา มีวัตถุประสงค์ในการร่วมกันจัดทำมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏซึ่งสอดคล้องกับประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถจัดทำมาตรฐานการศึกษา และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยนั้นโดยมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 5 มาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ประกอบไปด้วยเกณฑ์มาตรฐาน 3 ข้อ รายละเอียดดังนี้

1.1 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเป็นผู้สะท้อนคุณภาพของหลักสูตร และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการสร้างสัมมาอาชีพ

1.2 ผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะในศตวรรษที่ 21 มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และมีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม

1.3 ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักษ์ความเป็นไทย มีจิตอาสา มีทัศนคติที่ดีต่อบ้านเมือง และมีความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม รายละเอียดดังนี้

สถาบันมีผลงานวิจัย/นวัตกรรม ที่สร้างองค์ความรู้ใหม่หรือประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือเครือข่ายภายในประเทศหรือต่างประเทศ ในการพัฒนางานวิจัย/นวัตกรรม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของสถาบัน มีการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย/นวัตกรรม ในระดับชาติและนานาชาติ มีผลงานวิจัย/นวัตกรรมที่นำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ชุมชนนำผลงานวิจัย/นวัตกรรม ไปใช้ประโยชน์พัฒนาตนเองได้

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ รายละเอียดดังนี้

สถาบันให้บริการวิชาการที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบท ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของสถาบัน สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ทั้งภายในและภายนอกในการทำงาน รวมทั้งบูรณาการกับพันธกิจอื่น ๆ ด้วยความโปร่งใส ชัดเจน และ ตรวจสอบได้เพื่อให้ชุมชนนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม เป็นผลกระทบเชิงบวก สร้างคุณค่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ครอบครัว ท้องถิ่น ชุมชน สังคม และประเทศชาติได้อย่างเข้มแข็งยั่งยืน

มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย รายละเอียดดังนี้

สถาบันมีการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย โดยมีการบูรณาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ ซึ่งนำไปสู่การสืบสานการสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม ทั้งของไทยและต่างประเทศ ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทยหรือสร้างโอกาส และมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียนครอบครัว ท้องถิ่น ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ ประกอบไปด้วยเกณฑ์มาตรฐาน 3 ข้อ รายละเอียด ดังนี้

5.1 สถาบันมีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ และความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคมสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

5.2 สถาบันมีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบัน ตลอดจนการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่น คล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้

5.3 สถาบันมีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่น ๆ ที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือกระทรวงศึกษาธิการ กำหนด

ซึ่งปัจจุบัน ตามกฎกระทรวงมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ลงวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2565 ข้อ 4 ให้ใช้มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามกฎกระทรวงนี้ ในการส่งเสริมการกำกับดูแลการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง

2. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check/Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

P = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้า มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน โดยต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่ต้นปีการศึกษา

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือ เดือนแรก จนถึงเดือน สิ้นสุดของปีการศึกษา

C/S = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

A = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหาร ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณ กลางปีหรืองบประมาณพิเศษก็ได้

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน กำหนดไว้ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษาใหม่
2. มหาวิทยาลัยเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือน ตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้บนระบบ CHE QA Online และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปี ทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน
3. หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับ หลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online
4. คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า นำผลการประเมินระดับหลักสูตรมาจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ
5. คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยื่นยื่นผลการประเมิน หลักสูตรที่ได้รับการประเมินแล้ว
6. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับ หลักสูตร ผลการประเมินระดับคณะมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสถาบัน
7. มหาวิทยาลัยประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยื่นยื่นผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร ระดับคณะ พร้อมนำผลการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในปีการศึกษาถัดไป
8. ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานแผนปฏิบัติการประจำปี และแผนกลยุทธ์
9. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online ภายใน 120 วัน นับจากสิ้นปีการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏต้องมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายใน ทุกปีการศึกษา ทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ และ

ระดับสถาบัน ตามลำดับโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน และส่งผลการประเมินให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร 1 ชุด อาจประเมินได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตรหากเป็นหลักสูตรในสาขาวิชาเดียวกัน เช่น หลักสูตรสาขาวิชาเดียวกันทั้ง ในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา

สำหรับแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการเป็นประจำทุกปี โดยหลักสูตรสามารถแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร หรือผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA ของหน่วยงานใดก็ได้ และเป็นคนก้ำวทันความทันสมัยของหลักสูตรมาประเมินหลักสูตร และรายงานผ่านระบบ CHE QA Online

3. บริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เริ่มก่อตั้งจากโรงเรียนลวะศรี ในปี พ.ศ. 2463 และพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีในปี พ.ศ.2547 โดยมีช่วงเวลาในการวิวัฒนาการ ดังนี้

พ.ศ. 2463 เริ่มก่อตั้งโรงเรียนลวะศรี โรงเรียนลวะศรีเป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดลพบุรี ในระยะเริ่มต้นทำการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ต่อมาเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาคือ ม.1-3

พ.ศ. 2479 โรงเรียนฝึกหัดครูสตรีลพบุรี เปิดรับนักเรียนฝึกหัดครูหลายหลักสูตร ได้แก่

1. นักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ครู ว.) รับนักเรียนฝึกหัดครูผู้หญิงที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียนหลักสูตร 2 ปี

2. นักเรียนเตรียมครูประชาบาล (ครู ป.ป.) รับนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนหลักสูตร 1 ปี ต่อมาปรับหลักสูตรใหม่เป็น 3 ปี

พ.ศ. 2483 โรงเรียนสตรีลพบุรี “เทพสตรีมหาวิทยาลัย” ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสตรีลพบุรี “เทพสตรีวิทยาลัย” สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาทั้งแผนกอนุบาลมัธยมและนักเรียนฝึกหัดครูมูล (ครู ป.) เมื่อ พ.ศ.2485

พ.ศ. 2498 โรงเรียนเทพสตรีวิทยาลัย เปิดสอนแผนกสาธิตชั้น ป.1-6 และแผนกฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กส.) และได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) เมื่อ พ.ศ.2500 นับเป็นโรงเรียนส่วนภูมิภาคแห่งแรกที่เปิดสอนระดับนี้

พ.ศ.2501 วิทยาลัยครูเทพสตรี ได้เลื่อนฐานะเป็นวิทยาลัยครูเทพสตรี (ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องการเปลี่ยนชื่อโรงเรียนฝึกหัดครู ลงวันที่ 8 มีนาคม 2501) วิทยาลัยครูเทพสตรี ได้รับการยกฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 มีภารกิจคือให้การศึกษาระดับปริญญาตรีตามความต้องการของท้องถิ่น ผลิตครูในระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิทยฐานะของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

และให้บริการวิชาการแก่สังคม ซึ่งทำให้วิทยาลัยครูเทพสตรีขยายการผลิตบัณฑิต ระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิตในสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นทั้งนักศึกษาภาคปกติ และการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (กศ.บป.)

พ.ศ. 2527 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2527 (วันที่ 27 กันยายน 2527) มีผลทำให้วิทยาลัยครูเทพสตรีสามารถเปิดสอนสาขาวิชาการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น นอกจากการผลิตครูและได้มีการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาศิลปศาสตร์ทั้งระดับอนุปริญญาและระดับปริญญาตรี

พ.ศ. 2535 สถาบันราชภัฏเทพสตรี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานนามให้แก่วิทยาลัยครูทั่วประเทศว่า “สถาบันราชภัฏ” และโดยพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 มีผลทำให้วิทยาลัยครูเทพสตรีเปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏเทพสตรี (Rajabhat Institute Thepsatri) ในวันที่ 24 มกราคม พ.ศ.2538

พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏเทพสตรีได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี (Rajabhat Institute Thepsatri) ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีได้จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาต่างๆ มากมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น มีการเปิดหลักสูตรนานาชาติ มีโครงการร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ มีการขยายหน่วยการจัดการศึกษานอกที่ตั้งไปยังจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดนครสวรรค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีพื้นที่ในการให้บริการจัดการศึกษา และบริการวิชาการ ตามพันธกิจ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ตั้งอยู่เลขที่ 321 ถนนนารายณ์มหาราช ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ห่างจากวงเวียนศรีสุริโยทัยไปทางทิศตะวันตกประมาณ 2 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 59 ไร่ 2 งาน เป็นสถานที่ตั้งหลักของมหาวิทยาลัย

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี 2 ตั้งอยู่บนถนนพหลโยธิน ตำบลเขาสามยอต อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ 23 ไร่ 3 งาน 28 ตารางวา เป็นสถานที่ตั้งบ้านพักบุคลากร และหอพักนักศึกษา

3. หน่วยการจัดการศึกษานอกที่ตั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อำเภอบางระจัน ตั้งอยู่เลขที่ 99 หมู่ 10 ตำบลพัททัน อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี มีเนื้อที่ 109 ไร่ 1 งาน 100 ตารางวา แบ่งออกเป็น **แปลงที่ 1** มีเนื้อที่ 51 ไร่ 71 ตารางวา **แปลงที่ 2** เนื้อที่ 58 ไร่ 1 งาน 29 ตารางวา เริ่มจัดการศึกษา ปี พ.ศ.2547 ถึง พ.ศ.2560 ปัจจุบันไม่มีการจัดการเรียนการสอน แต่เป็นที่ตั้งโครงการศูนย์ส่งเสริมการจัดการศึกษาตามพระราชโอบาย บางระจัน

4. หน่วยการจัดการศึกษานอกที่ตั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ตั้งอยู่ที่ 2062 ซอยรวมใจ 6 ตำบลตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ มีเนื้อที่ 7 ไร่ 97 ตารางวา เริ่มจัดการศึกษา ปี พ.ศ.2547 ถึง พ.ศ.2560

5. หน่วยการจัดการศึกษานอกที่ตั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ที่ 149 หมู่ 7 ตำบลเขาพระ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี มีเนื้อที่ 44 ไร่ 1 งาน 67 ตารางวา เริ่มจัดการศึกษา ปี พ.ศ.2547 ถึง พ.ศ.2560

6. หน่วยการจัดการศึกษานอกที่ตั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อำเภอชัยบาดาล ตั้งอยู่ที่ 195 หมู่ 3 ตำบลชัยบาดาล อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ 15 ไร่ 1 งาน 99 ตารางวา เริ่มจัดการศึกษา ปี พ.ศ.2554 ถึง พ.ศ.2560

7. โครงการอุทยานวิทยาศาสตร์แห่งชาติ สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ตำบลพัฒนานิคม อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 170 ไร่ เป็นสถานที่ให้บริการวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์

8. โครงการศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรภาครัฐและเอกชนมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ตำบลวังเพลิง อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ 500 ไร่ เป็นสถานที่ให้บริการฝึกอบรมวิชาการ

ปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คนดี ใฝ่รู้ สู้งาน เท้าทันเทคโนโลยี

ปณิธาน

สร้างคนดี มีปัญญา พัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จะเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นเลิศด้านนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจ

1. พัฒนาท้องถิ่นด้วยการบูรณาการการวิจัย ภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรมด้วยนวัตกรรม
2. ผลิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู
3. การจัดการศึกษาเพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้
4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือตามพันธกิจ
5. ส่งเสริม รักษา สืบสาน ต่อยอดโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
6. บริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

- ม - มีอาชีพ มีทักษะความรู้และไปปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ
- ร - รักษ์ท้องถิ่น ใช้ศาสตร์และทักษะในการพัฒนาท้องถิ่น
- ท - ทันสมัย มีทักษะและความรู้ที่ทันสมัย

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยที่ใช้นวัตกรรมต่อยอดภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ค่านิยมหลัก

T - technology, Teamwork and Trustworthiness มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยี การทำงานเป็นทีม และความน่าเชื่อถือ

R - Responsibility for Society รับผิดชอบต่อสังคม

U - Unlimited Learning เรียนรู้แบบไร้ขีดจำกัด

เป้าหมาย และนโยบาย

1. ส่งเสริม สนับสนุน ให้คณาจารย์ ใช้พื้นที่ของจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี และสระบุรีเป็นสถานที่ เพื่อดำเนินการตามพันธกิจทั้งด้านการเรียน การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และ การทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีความคาดหวังว่าการดำเนินการดังกล่าวจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน คณาจารย์และนักศึกษา จะเกิดการพัฒนาของชุมชนในระดับชุมชน หมู่บ้านเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี

2. เร่งรัดให้การผลิต การพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพทางสังคม เป็นครูที่มีจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นครูที่มีทักษะสำคัญในการดูแลเด็กและเยาวชน เป็นครูที่เห็น ความสำคัญของการป้องกันปัญหาเด็กเป็นรายบุคคล

3. ส่งเสริมให้คณาจารย์จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง จะหนุนเสริมให้นักศึกษาได้ลงสนาม การแข่งขันทักษะที่จำเป็น ตามศาสตร์หรือสาขาที่เรียนจะ สนับสนุนให้คณาจารย์และนักศึกษาทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการ พัฒนางาน หรืออาชีพของผู้ปกครองรวมทั้งประชาชนในชุมชนของตนเอง

4. บริหารจัดการมหาวิทยาลัย ให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ จะบริหารจัดการตาม หลักการมีส่วนร่วม บนฐานข้อมูลที่ถูกต้อง ยึดหลักธรรมาภิบาล เร่งรัดการทำงานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์และความสุขของนักเรียน นักศึกษา บุคลากร และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย

5. เชื่อมโยงสายสัมพันธ์ของบุคลากรที่มีอยู่ในปัจจุบันกับศิษย์เก่า และเครือข่ายทางวิชาชีพ ในจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี และสระบุรี เพื่อผนึกกำลังกันทำหน้าที่องค์การภาครัฐที่ดี สร้างความสุข ความเจริญให้กับประชาชนในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ โครงการ ตัวชี้วัด และงบประมาณต่อปี จำแนกตามยุทธศาสตร์
แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พ.ศ. 2566 – 2570 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เทพสตรี ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์เดิมที่ใช้ในแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเทพสตรี พ.ศ. 2561 – 2565 และเป็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่นระยะ
20 ปี พ.ศ. 2560 - 2579 ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

1. บุคลากรมีทักษะในการเป็นนักนวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น
2. การบูรณาการองค์ความรู้จากการเรียนการสอน การวิจัย ไปสู่การพัฒนาชุมชน
3. ยกระดับการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก
4. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และยกระดับนวัตกรรมสู่ท้องถิ่น
5. เพื่อพัฒนาให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์การเรียนรู้และบริการวิชาการด้านการพัฒนา
นวัตกรรมสู่ท้องถิ่น
6. เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็น University as a Marketplace
7. มหาวิทยาลัยมีความเป็นเลิศในการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
8. เพื่อส่งเสริม สืบสาน ปิ่นพูนุรักษ์ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์

เพิ่มศักยภาพของชุมชนหรือองค์กรเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและ
สิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู

เป้าประสงค์

1. ครูของครู (อาจารย์) มีศักยภาพในการปฏิบัติงานสูงขึ้น
2. มหาวิทยาลัยมีองค์ความรู้และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการผลิต
และพัฒนาครู
3. นักศึกษาครูมีศักยภาพในการเป็นครูมืออาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการผลิต
ครูของประเทศ
4. มหาวิทยาลัยบริการวิชาการด้านการศึกษาให้กับพื้นที่ให้บริการได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ
5. มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายด้านการผลิตครูที่ความเข้มแข็ง
6. โรงเรียนได้รับการส่งเสริมศักยภาพในการจัดการศึกษาทั้งด้านความรู้และการ
ดำรงชีวิตในสังคมไทย

7. มีระบบกลไกในการผลิตและพัฒนาครู
8. รูปแบบและระบบการเรียนรู้
9. การบริหารจัดการระบบการเรียนรู้
10. สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้

กลยุทธ์

เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและพัฒนาครู

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา

เป้าประสงค์

1. มีหลักสูตรที่ดำเนินการในระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank)
2. ประชาชนในท้องถิ่นได้รับโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. บัณฑิตมีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน
4. บัณฑิตมีสมรรถนะตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
5. มีการจัดการศึกษาและการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมศักยภาพอาจารย์ให้เป็นผู้มืออาชีพ
2. ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน การพัฒนาท้องถิ่นและตลาดแรงงาน
3. ปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้บูรณาการกับการทำงาน การใช้เทคโนโลยีและจิตสำนึกในการพัฒนาท้องถิ่น
4. ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการจัดการศึกษาและการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
5. พัฒนารฐานข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อความต้องการของผู้เรียน การเรียนรู้และการบริการวิชาการชุมชนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการ

เป้าประสงค์

1. มีระบบการบริหารจัดการโดยใช้หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
2. เป็นมหาวิทยาลัยอัจฉริยะ (Smart University)
3. เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นเลิศด้านการพัฒนาท้องถิ่น
4. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีระบบบริหารการเงินที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

1. พัฒนาสมรรถนะบุคลากรของมหาวิทยาลัย
2. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการสนับสนุนการตัดสินใจ
3. ส่งเสริมให้หน่วยงานจัดการรายได้
4. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ
5. สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาศักยภาพตามพันธกิจ

4. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ได้มอบหมายให้สำนักงานมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ปฏิบัติหน้าที่พัฒนาระบบ และกลไก แนวทางการส่งเสริมระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก รวมไปถึงการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 กฎกระทรวงมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 และกฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ข้อ 4 ให้ใช้มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในการส่งเสริมการกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และข้อ 5 ในการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องบริหารจัดการหลักสูตร และออกแบบกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล โดยต้องแสดงถึงพัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เรื่อง มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พ.ศ. 2565 ตามมาตรฐาน 6 ด้านได้แก่ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ด้านบริหารจัดการ และด้านอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 (1) (2) (3) และ (9) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏพ.ศ. 2547 จึงกำหนดแนวทางการปฏิบัติประจำปีการศึกษา 2565 ดังนี้

1. การควบคุมคุณภาพ

1.1 กำหนดให้หน่วยงานในระดับหลักสูตรนำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์คุณภาพ AUN-QA Version 4 (ASEAN University Network Quality Assurance : AUN-QA Version 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มาใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ในปีการศึกษา 2566

1.2 กำหนดให้หน่วยงานในระดับสำนัก สถาบัน ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย นำคู่มือเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ฉบับปี 2563 - 2566 มาใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสำนัก สถาบัน ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2566 ทั้งนี้ ในระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย ให้ดำเนินการกำหนดค่าเป้าหมายที่สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัย

1.3 ให้งานในระดัปลัษุตร คณะ สำนัถ สถาบันและมหาวิทยาลัย จดัทำ แผนงานด้านการประกันคุณภาพการศึษาภายใน ที่ครอบคลุมตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึษา พร้อมทั้งกำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายความสำเร็จไว้ให้ชัดเจน

1.4 มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น บุคลากร งบประมาณ สถานที่เพื่อให้งานดำเนินงานเป็นไปตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึษา อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.5 มหาวิทยาลัยจัดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึษาภายใน เพื่อสนับสนุน กำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึษาภายใน ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดไว้

2. การตรวจสอบคุณภาพ

2.1 มหาวิทยาลัยโดยสำนักงานมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึษา แต่งตั้ง คณะกรรมการเพื่อติดตามและตรวจสอบผลการดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึษาภายใน ระดัปลัษุตร ระดัปลัษุตร ระดัปลัษุตร สถาบัน และระดัปลัษุตรมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึษา 2566

2.2 มหาวิทยาลัยติดตามประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึษา ภายใน ระดัปลัษุตร ระดัปลัษุตร ระดัปลัษุตร สถาบัน และระดัปลัษุตรมหาวิทยาลัย และรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทราบเป็นระยะ

3. การประเมินคุณภาพ

3.1 ให้งานในระดัปลัษุตร คณะ สำนัถ สถาบันและมหาวิทยาลัย จดัทำ รายงานประเมินตนเอง (Self Assessment Report: SAR) ครอบคลุมตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึษาที่มีความพร้อมต่อการตรวจประเมิน

3.2 มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึษาภายในระดัปลัษุตร ระดัปลัษุตรระดัปลัษุตร สถาบัน และระดัปลัษุตรมหาวิทยาลัย ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึษาภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

3.3 ให้งานในระดัปลัษุตร คณะ สำนัถ สถาบันและมหาวิทยาลัย ดำเนินการประเมินคุณภาพการศึษาภายในตามระยะเวลาที่กำหนด

3.4 ให้งานในระดัปลัษุตร คณะ สำนัถ สถาบันและมหาวิทยาลัย จดัทำ เอกสารสรุปผลการตรวจประเมินของคณะกรรมการ และรายงานให้ผู้บริหาร มหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ข้อเสนอแนะและนำผลการตรวจประเมิน ไปใช้ในการวางแผนในการปฏิบัติงานต่อไป

4. การพัฒนา

4.1 ให้หน่วยงานในระดับหลักสูตร คณะ สำนัก สถาบันและมหาวิทยาลัย จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา

4.2 ให้หน่วยงานในระดับหลักสูตร คณะ สำนัก สถาบันและมหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการวางแผนการปฏิบัติงาน การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาในแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์คุณภาพ AUN – QA Version 4

1. การประกันคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์คุณภาพ AUN-QA Version 4 (ASEAN University Network Quality Assurance : AUN – QA Version 4)

ตามกฎกระทรวงมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 กฎกระทรวงมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 และกฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ข้อ 4 ให้ใช้มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในการส่งเสริมการกำกับดูแล การตรวจสอบติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งและข้อ 5 ในการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องบริหารจัดการหลักสูตรและออกแบบกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล โดยต้องแสดงถึงพัฒนาการของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

AUN – QA Version 4 (ASEAN University Network Quality Assurance : AUN – QA Version 4) คือ เครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2541 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกลไกการประกันคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยสมาชิกให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

วัตถุประสงค์ของเกณฑ์ AUN – QA มีสาระหลักเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบ Outcome Based Education (OBE) มุ่งสัมฤทธิ์ Expected Learning Outcome (ELO) และการประเมิน 7 ระดับที่มี world class เป็นระดับสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีที่มีผลต่อภาวะเศรษฐกิจสังคมหลักสูตรจึงต้องคำนึงถึงและทำให้มั่นใจว่าบัณฑิตจากหลักสูตรหนึ่งๆ มี competence เหมาะกับภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงนั้น อีกทั้งการที่ AUN – QA มีลักษณะเป็นเกณฑ์ (Criteria) ที่กำหนดเพียงแนวทาง (guideline) เพื่อการดำเนินงานอย่างเป็นระบบมุ่งสู่การผลิตบัณฑิตตาม ELO ของหลักสูตร

ดังนั้น แม้ภาวการณ์จะเปลี่ยนไปรูปแบบของเกณฑ์ยังคงอยู่ การปรับเกณฑ์จะเป็นเพียงการลดหรือจัดกลุ่ม subcriteria ใหม่เพื่อให้กระชับ ชัดเจน และเข้าใจง่าย การเปลี่ยนแปลงที่ยังคงไว้ซึ่งรูปแบบเดิม เมื่อรวมกับ การตั้งเป้าหมายระดับ world class เป็นมิตรต่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่ความสามารถ ในการแข่งขันในระดับสากล

2. หลักการของ AUN – QA

การมุ่งเน้นให้เกิดการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้หรือ Outcome Based Learning กล่าวคือ มุ่งเน้นการพิจารณาการออกแบบผลลัพธ์จากการเรียนรู้ และการออกแบบกระบวนการต่าง ๆ เพื่อมุ่งสู่ผลลัพธ์ดังกล่าวอย่างเป็นระบบ

3. ระบบการดำเนินการของ AUN – QA

- เป้าหมายเป็นไปเพื่อการพัฒนา (มิใช่การประเมินเพียงให้ได้คะแนน)
- พิจารณาผลสำเร็จของหลักสูตรที่เห็นแนวโน้มดีขึ้นในช่วงอย่างน้อย 3 – 5 ปี
- การตรวจประเมินไม่มีเกณฑ์ในรูปแบบของตัวเลขขั้นต่ำ แต่เน้นการพิจารณาตามบริบท
- เน้นการวางแผนหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกัน
- ประกอบด้วย 8 เกณฑ์หลัก คะแนนประเมินเต็ม 7 คะแนน ผ่านที่ 4 คะแนน
- หลักสูตรที่สมัครเข้าการประเมินนั้นได้ทั้งหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนและหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอนด้วยภาษาไทยหรือภาษาอื่น ๆ

4. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ AUN – QA

- คณะวิชา
- หน่วยงานสนับสนุน
- บุคลากรทุกคน
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

5. เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์คุณภาพ AUN – QA

รูปแบบของ AUN – QA ในระดับหลักสูตร มุ่งเน้นไปที่คุณภาพของกิจกรรมทางการศึกษา ตามมิติ 3 มิติ คือ คุณภาพของปัจจัยนำเข้า คุณภาพของกระบวนการ และคุณภาพของผลผลิตโดยมีรูปแบบเริ่มจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่จะเกิดกับตัวผู้เรียน การแปลงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไปสู่โปรแกรมการศึกษาและวิธีที่จะทำให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ผ่านกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การประเมินคุณภาพระดับโปรแกรมการศึกษาของ AUN - QA โดยประกอบไปด้วยเกณฑ์ 8 ข้อ และในแต่ละเกณฑ์ยังประกอบด้วยเกณฑ์การพิจารณาย่อย ๆ จำนวน 53 ตัวบ่งชี้ เกณฑ์หลักในการประเมินคุณภาพ มีดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร
3. การจัดการเรียนและการสอน

4. การประเมินผู้เรียน
5. คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
7. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน
8. ผลผลิตและผลลัพธ์

1.	Expected Learning Outcomes ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	จำนวน 5 ตัวบ่งชี้
2.	Programme Structure and Content โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา	จำนวน 7 ตัวบ่งชี้
3.	Teaching and Learning Approach แนวทางการจัดการเรียนการสอน	จำนวน 6 ตัวบ่งชี้
4.	Student Assessment การประเมินผู้เรียน	จำนวน 7 ตัวบ่งชี้
5.	Academic Staff คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ	จำนวน 8 ตัวบ่งชี้
6.	Student Support Services การบริการและการสนับสนุนผู้เรียน	จำนวน 6 ตัวบ่งชี้
7.	Facilities and Infrastructure สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	จำนวน 9 ตัวบ่งชี้
8.	Output and Outcomes ผลผลิตและผลลัพธ์	จำนวน 5 ตัวบ่งชี้
รวม		จำนวน 53 ตัวบ่งชี้

เกณฑ์คุณภาพที่ 1 Expected Learning Outcomes (ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง)

เกณฑ์ย่อย

1.1 The programme to show that the expected learning outcomes are appropriately formulated in accordance with an established learning taxonomy, are aligned to the vision and mission of the university, and are known to all stakeholders.

การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ได้รับการจัดทำขึ้นอย่างเหมาะสมตามหลักผลการเรียนรู้ (learning taxonomy) โดยผลการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยและมีการสื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด

1.2 The programme to show that the expected learning outcomes for all courses are appropriately formulated and are aligned to the expected learning outcomes of the programme.

หลักสูตรแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยถูกออกแบบมาและได้รับการจัดรูปแบบอย่างเหมาะสมต่อผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

1.3 The programme to show that the expected learning outcomes consist of both generic outcomes (related to written and oral communication, problem solving, information technology, teambuilding skills, etc) and subject specific outcomes (related to knowledge and skills of the study discipline).

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังประกอบด้วยทั้งผลลัพธ์การเรียนรู้ทั่วไป (ที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารต่าง ๆ ทั้ง การเขียน การพูด การแก้ไขปัญหา เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการทำงานเป็นทีม ฯลฯ) และผลลัพธ์การเรียนรู้เฉพาะทาง (ที่เกี่ยวข้องกับความรู้และทักษะของสาขาวิชา)

1.4 The programme to show that the requirements of the stakeholders, especially the external stakeholders, are gathered, and that these are reflected in the expected learning outcomes.

มีการรวบรวมข้อกำหนดหรือความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียครบถ้วน โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกและสะท้อนให้เห็นในผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1.5 The programme to show that the expected learning outcomes are achieved by the students by the time they graduate.

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจะสามารถบรรลุผลกับผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษา

เกณฑ์คุณภาพที่ 2 Programme Structure and Content (โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา)

เกณฑ์ย่อย

- 2.1 The specifications of the programme and all its courses are shown to be comprehensive, up-to-date, and made available and communicated to all stakeholders.
ข้อกำหนดของโปรแกรมและหลักสูตรทั้งหมด มีความครอบคลุมทันสมัยและพร้อมใช้งานและมีการสื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด
- 2.2 The design of the curriculum is shown to be constructively aligned with achieving the expected learning outcomes.
การออกแบบหลักสูตรสอดคล้องอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมกับการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 2.3 The design of the curriculum is shown to include feedback from stakeholders, especially external stakeholder.
ในการออกแบบหลักสูตรมีการคำนึงถึงและนำข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกมาออกแบบหลักสูตร
- 2.4 The contribution made by each course in achieving the expected learning outcomes is shown to be clear.
การดำเนินการของหลักสูตรที่เน้นการมีส่วนร่วมเพื่อให้เห็นถึงการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน
- 2.5 The curriculum to show that all its courses are logically structured, properly sequenced (progression from basic to intermediate to specialised courses), and are integrated.
หลักสูตรมีโครงสร้างรายวิชามีการจัดลำดับวิชาอย่างเป็นระบบและเหมาะสม (ตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐาน ระดับกลางไปจนถึงรายวิชาเฉพาะทาง) และมีการบูรณาการ (ซึ่งกันและกัน)
- 2.6 The curriculum to have option(s) for students to pursue major and/or minor specialisations.
หลักสูตรที่มีตัวเลือกสำหรับผู้เรียนในการเรียนวิชาเอก และ/หรือความเชี่ยวชาญพิเศษ
- 2.7 The programme to show that its curriculum is reviewed periodically following an established procedure and that it remains up-to-date and relevant to industry.
หลักสูตรได้รับการทบทวนเป็นระยะ ๆ ตามขั้นตอนที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าหลักสูตรมีความทันสมัยเป็นปัจจุบันและมีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม

เกณฑ์คุณภาพที่ 3 Teaching and Learning Approach (แนวทางการจัดการเรียนการสอน)

เกณฑ์ย่อย

- 3.1 The educational philosophy is shown to be articulated and communicated to all stakeholders. It is also shown to be reflected in the teaching and learning activities.
ปรัชญาการศึกษา มีความชัดเจนและมีการสื่อสารถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอน
- 3.2 The teaching and learning activities are shown to allow students to participate responsibly in the learning process.
มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้
- 3.3 The teaching and learning activities are shown to involve active learning by the students.
มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ยึดหยุ่นสอดคล้องกับผู้เรียน
- 3.4 The teaching and learning activities are shown to promote learning, learning how to learn, and instilling in students a commitment for life-long learning (e.g., commitment to critical inquiry, information-processing skills, and a willingness to experiment with new ideas and practices). มีกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รู้จักวิธีแสวงหาความรู้และปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิด
- 3.5 The teaching and learning activities are shown to inculcate in students, new ideas, creative thought, innovation, and an entrepreneurial mindset. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังผู้เรียน มีความคิดใหม่ ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ การคิดค้นนวัตกรรมและความคิดของการเป็นผู้ประกอบการ
- 3.6 The teaching and learning processes are shown to be continuously improved to ensure their relevance to the needs of industry and are aligned to the expected learning outcomes.
กระบวนการเรียนการสอนมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

เกณฑ์คุณภาพที่ 4 Student Assessment (การประเมินผู้เรียน)

เกณฑ์ย่อย

- 4.1 A variety of assessment methods are shown to be used and are shown to be constructively aligned to achieving the expected learning outcomes and the teaching and learning objectives.
มีวิธีการประเมินผู้เรียนที่หลากหลาย และสอดคล้องกันอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์ การเรียนรู้ที่คาดหวังและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน
- 4.2 The assessment and assessment- appeal policies are shown to be explicit, communicated to students, and applied consistently.
มีแนวทางการประเมินผู้เรียน และนโยบายการอุทธรณ์ การประเมินมีความชัดเจน คงเส้นคงวา และมีการสื่อสารไปยังผู้เรียน และนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอ
- 4.3 The assessment standards and procedures for student progression and degree completion, are shown to be explicit, communicated to students, and applied consistently.
มาตรฐานและขั้นตอนการประเมินผลผู้เรียนชัดเจน สำหรับติดตามความก้าวหน้าและการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียน คงเส้นคงวา และมีการสื่อสารไปยังผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ
- 4.4 The assessments methods are shown to include rubrics, marking schemes, timelines, and regulations, and these are shown to ensure validity, reliability, and fairness in assessment.
วิธีการประเมินผลครอบคลุม วิธีการระบุ ระยะเวลาการประเมิน การกำหนดเกณฑ์ การประเมินการกระจายค่าน้ำหนัก การประเมินไปจนถึงเกณฑ์การให้คะแนนและการตัดเกรดที่มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ และเป็นธรรมในการประเมินผล
- 4.5 The assessment methods are shown to measure the achievement of the expected learning outcomes of the programme and its courses.
วิธีการประเมินผู้เรียนแสดงถึงการวัดการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร และรายวิชาที่มีความชัดเจน
- 4.6 Feedback of student assessment is shown to be provided in a timely manner.
มีการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินผู้เรียนที่เหมาะสม ทันเวลาและช่วยพัฒนาการเรียนรู้
- 4.7 The student assessment and its processes are shown to be continuously reviewed and improved to ensure their relevance to the needs of industry and alignment to the expected learning outcomes.
การประเมินผู้เรียนและกระบวนการ มีการทบทวนและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าตอบโจทย์ความต้องการของภาคอุตสาหกรรมการทำงาน และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เกณฑ์คุณภาพที่ 5 Academic Staff (คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ)

เกณฑ์ย่อย

- 5.1 The programme to show that academic staff planning (including succession, promotion, re- deployment, termination, and retirement plans) is carried out to ensure that the quality and quantity of the academic staff fulfil the needs for education, research, and service.
หลักสูตรมีการวางแผนด้านบุคลากรสายวิชาการ เพื่อให้แน่ใจว่าคุณภาพและปริมาณของบุคลากรสาย วิชาการตอบสนองต่อความต้องการด้านการศึกษา การวิจัย และบริการวิชาการ
- 5.2 The programme to show that staff workload is measured and monitored to improve the quality of education, research, and service.
หลักสูตรแสดงถึงการวัดและติดตามตรวจสอบภาระงานของบุคลากรสายวิชาการ เพื่อปรับปรุง ประสิทธิภาพและคุณภาพของงานด้านการศึกษา การวิจัย และบริการวิชาการ
- 5.3 The programme to show that the competences of the academic staff are determined, evaluated, and communicated.
หลักสูตรมีการกำหนดสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการ การประเมินผล และสื่อสารให้บุคลากร สายวิชาการรับรู้
- 5.4 The programme to show that the duties allocated to the academic staff are appropriate to qualifications, experience, and aptitude.
หลักสูตรแสดงถึงการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และ ความเชี่ยวชาญของบุคลากรสายวิชาการ
- 5.5 The programme to show that promotion of the academic staff is based on a merit system which accounts for teaching, research, and service.
หลักสูตรแสดงถึงการเลื่อนตำแหน่งของบุคลากรสายวิชาการที่มีความเหมาะสมตามระบบ คุณธรรมที่สอดคล้องกับงานด้านการศึกษา การวิจัย และการบริการทางวิชาการ
- 5.6 The programme to show that the rights and privileges, benefits, roles and relationships, and accountability of the academic staff, taking into account professional ethics and their academic freedom, are well defined and understood.
หลักสูตรแสดงถึงการกำหนดบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของบุคลากรสายวิชาการที่ ชัดเจนโดยคำนึงถึงคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณทางวิชาชีพ และเสรีภาพทางวิชาการและ มีการสื่อสารให้ทราบ
- 5.7 The programme to show that the training and developmental needs of the academic staff are systematically identified, and that appropriate training and

development activities are implemented to fulfil the identified needs.

หลักสูตรแสดงถึงการกำหนดและวางแผนความต้องการในการฝึกอบรมและพัฒนาตนเองของบุคลากรสายวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการดำเนินกิจกรรมด้านการฝึกอบรม และพัฒนาที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการที่ได้กำหนดไว้

- 5.8 The programme to show that performance management including reward and recognition is implemented to assess academic staff teaching and research quality.

หลักสูตรแสดงถึงการบริหารจัดการผลการปฏิบัติงานรวมถึงการนำรางวัลและประกาศเกียรติคุณเพื่อ ประเมินคุณภาพที่สอดคล้องกับงานด้านการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการของบุคลากร สายวิชาการ

เกณฑ์คุณภาพที่ 6 Student Support Services (สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้)

เกณฑ์ย่อย

- 6.1 The student intake policy, admission criteria, and admission procedures to the programme are shown to be clearly defined, communicated, published, and up-to-date.
นโยบายการรับผู้เรียนเข้าศึกษา กระบวนการและเกณฑ์การรับเข้าศึกษาของหลักสูตร มีการกำหนดที่ชัดเจน มีการสื่อสาร เผยแพร่อย่างทั่วถึงและเป็นปัจจุบัน
- 6.2 Both short- term and long- term planning of academic and non- academic support services are shown to be carried out to ensure sufficiency and quality of support services for teaching, research, and community service.
มีการวางแผนระยะสั้นและระยะยาวของการบริการสนับสนุนด้านวิชาการและด้านที่ไม่ใช่วิชาการ เพื่อให้แน่ใจว่าการบริการสนับสนุนงานด้านการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการมีความ พอเพียงและมีคุณภาพ
- 6.3 An adequate system is shown to exist for student progress, academic performance, and workload monitoring. Student progress, academic performance, and workload are shown to be systematically recorded and monitored. Feedback to students and corrective actions are made where necessary.
มีระบบจัดเก็บและติดตามความก้าวหน้า ผลการเรียนรู้และตรวจสอบภาระการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ให้ข้อมูลย้อนกลับและข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนและปฏิบัติการแก้ไขข้อบกพร่องได้ทันเวลาที่หากจำเป็น
- 6.4 Co-curricular activities, student competition, and other student support services are shown to be available to improve learning experience and employability.
มีการให้คำแนะนำทางวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร การแข่งขัน และบริการสนับสนุนผู้เรียนด้านต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงประสบการณ์การเรียนรู้ ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และความสามารถในการทำงาน
- 6.5 The competences of the support staff rendering student services are shown to be identified for recruitment and deployment. These competences are shown to be evaluated to ensure their continued relevance to stakeholders needs. Roles and relationships are shown to be well- defined to ensure smooth delivery of the services.
มีการกำหนดสมรรถนะความสามารถ ของบุคลากรสายสนับสนุนที่ชัดเจน เกี่ยวข้องกับความสามารถในการให้บริการผู้เรียน มีการกำหนดวิธีการประเมินผลที่มีความชัดเจน เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถให้บริการได้อย่างราบรื่นมีประสิทธิภาพแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

หรือผู้รับบริการ

6.6 Student support services are shown to be subjected to evaluation, benchmarking, and enhancement.

มีการประเมินผลการให้บริการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้เรียน มีการเทียบเคียงสมรรถนะ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์คุณภาพที่ 7 Facilities and Infrastructure (สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน)

เกณฑ์ย่อย

- 7.1 The physical resources to deliver the curriculum, including equipment, material, and information technology, are shown to be sufficient.
มีทรัพยากรทางด้านกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ รวมถึงเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ
- 7.2 The laboratories and equipment are shown to be up-to-date, readily available, and effectively deployed.
มีห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่มีความทันสมัย พร้อมใช้งานและสามารถปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 7.3 A digital library is shown to be set- up, in keeping with progress in information and communication technology.
มีห้องสมุดดิจิทัล เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 7.4 The information technology systems are shown to be set up to meet the needs of staff and students.
มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคลากร และผู้เรียน
- 7.5 The university is shown to provide a highly accessible computer and network infrastructure that enables the campus community to fully exploit information technology for teaching, research, service, and administration.
มหาวิทยาลัยมีการจัดหาเตรียมโครงสร้างพื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ และระบบเครือข่ายที่สามารถเข้าถึงได้ในพื้นที่ในมหาวิทยาลัย โดยสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน การวิจัย การบริการและการบริหารงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
- 7.6 The environmental, health, and safety standards and access for people with special needs are shown to be defined and implemented.
มีการกำหนดและดำเนินการตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพและความปลอดภัย รวมถึงการเข้าถึงสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ
- 7.7 The university is shown to provide a physical, social, and psychological environment that is conducive for education, research, and personal wellbeing.
มหาวิทยาลัยจัดให้มีสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพ สังคม และจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียน การวิจัย และคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี
- 7.8 The competences of the support staff rendering services related to facilities are shown to be identified and evaluated to ensure that their skills remain relevant to stakeholder needs.
มีการกำหนดและประเมินความสามารถของบุคลากร สายสนับสนุนที่ทำหน้าที่ให้บริการที่

เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนมีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

7.9 The quality of the facilities (library, laboratory, IT, and student services) are shown to be subjected to evaluation and enhancement.

มีการประเมินและปรับปรุงคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก (ห้องสมุด , ห้องปฏิบัติการ, เทคโนโลยีสารสนเทศ, และบริการผู้เรียน) ให้ดีขึ้น

เกณฑ์คุณภาพที่ 8 Output and Outcomes (ผลผลิตและผลลัพธ์)

เกณฑ์ย่อย

- 8.1 The pass rate, dropout rate, and average time to graduate are shown to be established, monitored, and benchmarked for improvement.
มีการตรวจสอบติดตาม และเปรียบเทียบอัตราการสำเร็จการศึกษา การออกกลางคัน และ ระยะเวลาเฉลี่ยของการศึกษา เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้น
- 8.2 Employability as well as self-employment, entrepreneurship, and advancement to further studies, are shown to be established, monitored, and benchmarked for improvement.
มีการตรวจสอบติดตาม และเปรียบเทียบภาวะการมีงานทำ รวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระ การเป็น ผู้ประกอบการ และการศึกษาต่อ เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้น
- 8.3 Research and creative work output and activities carried out by the academic staff and students, are shown to be established, monitored, and benchmarked for improvement.
มีการตรวจสอบติดตามและเปรียบเทียบผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และกิจกรรมงานวิจัย ของ บุคลากรสายวิชาการและผู้เรียน เพื่อการปรับปรุงให้หลักสูตรให้ดีขึ้น
- 8.4 Data are provided to show directly the achievement of the programme outcomes, which are established and monitored.
มีการตรวจสอบติดตามข้อมูลเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของหลักสูตรตามเป้าหมายที่มีการจัดตั้งและกำหนดขึ้น
- 8.5 Satisfaction level of the various stakeholders are shown to be established, monitored, and benchmarked for improvement.
มีการตรวจสอบติดตาม และเปรียบเทียบ ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้น

การประเมินคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA จะมีเกณฑ์การวัด 7 ระดับ

Rating ระดับ	Description คำอธิบาย
1	<p>Absolutely Inadequate (คุณภาพไม่เพียงพออย่างชัดเจน)</p> <p>The QA practice to fulfill the criterion is not implemented. There are no plans, documents, evidences or results available. Immediate improvement must be made.</p> <p>ไม่ปรากฏผลการดำเนินงาน ไม่มีเอกสาร ไม่มีแผนหรือไม่มีหลักฐานที่สนับสนุนการดำเนินงานคุณภาพ ไม่เพียงพออย่างชัดเจน จำเป็นต้องปรับปรุง แก้ไขหรือพัฒนาอย่างเร่งด่วน</p>
2	<p>Inadequate and improvement is Necessary (คุณภาพไม่เพียงพอ จำเป็นต้องมีการปรับปรุง)</p> <p>The QA practice to fulfill the criterion is still at its planning stage or is inadequate where improvement is necessary. There is little document or evidence available. Performance of the QA practice shows little or poor results.</p> <p>มีการวางแผนแต่ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ เนื่องจากข้อมูล เอกสาร และหลักฐานไม่เพียงพอในการ ดำเนินการ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุง แก้ไขหรือพัฒนา</p>
3	<p>Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate (คุณภาพไม่เพียงพอ แต่ การปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาเพียงเล็กน้อยสามารถทำให้มีคุณภาพเพียงพอได้)</p> <p>The QA practice to fulfill the criterion is defined and implemented but minor improvement is needed to fully meet them. Documents are available but no clear evidence to support that they have been fully used. Performance of the QA practice shows inconsistent or some results.</p> <p>มีเอกสารแต่ยังไม่เชื่อมโยงต่อการปฏิบัติหรือมีการดำเนินการตามเกณฑ์ประกันคุณภาพ พบแนวทางการพัฒนาบ้าง มีหลักฐาน เอกสารบ้างแต่ขาดความชัดเจน ผลการดำเนินงานยังไม่สมบูรณ์ในบางผลลัพธ์</p>
4	<p>Adequate as Expected (มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรตามเกณฑ์)</p> <p>The QA practice to fulfill the criterion is adequate and evidences support that it has been fully implemented. Performance of the QA practice shows consistent results as expected.</p> <p>มีเอกสารและหลักฐานการดำเนินการตามเกณฑ์ ผลลัพธ์เกิดขึ้นตามที่คาดหวัง</p>

Rating ระดับ	Description คำอธิบาย
5	<p>Better Than Adequate (มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรดีกว่าเกณฑ์)</p> <p>The QA practice to fulfill the criterion is better than adequate. Evidences support that it has been efficiently implemented. Performance of the QA practice shows good results and positive improvement trend.</p> <p>มีเอกสารและหลักฐานชัดเจนที่แสดงถึง การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพดีกว่าเกณฑ์ส่งผลให้เกิดผลดีในการพัฒนาระบบ</p>
6	<p>Example of Best Practices (เป็นตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่ดี)</p> <p>The QA practice to fulfill the criterion is considered to be example of best practices in the field. Evidences support that it has been effectively implemented. Performance of QA practice shows very good results and positive improvement trend.</p> <p>มีเอกสาร หลักฐานสนับสนุนที่ดีตามเกณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลลัพธ์การดำเนินการที่ดีและมีแนวโน้มผลการดำเนินการในเชิงบวก</p>
7	<p>Excellent (Example of World-class or Leading Practices) (ระดับดีเยี่ยม เป็นแนวปฏิบัติ ในระดับโลกหรือแนวปฏิบัติชั้นนำ)</p> <p>The QA practice to fulfill the criterion is considered to be excellent or example of world-class practices in the field. Evidences support that it has been innovatively implemented. Performance of the QA practice shows excellent results and outstanding improvement trends.</p> <p>มีการดำเนินการตามเกณฑ์อย่างมีนวัตกรรม มีผลลัพธ์ที่โดดเด่นในระดับโลก มีแนวโน้มเชิงบวกให้เห็นอย่างชัดเจน ซึ่งผลงานการดำเนินงานสามารถนำไปเป็นแนวปฏิบัติชั้นนำได้</p>

การวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร
ตามเกณฑ์คุณภาพ AUN – QA Version 4

การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์คุณภาพ AUN – QA Version 4

มีเกณฑ์การพิจารณาจำนวน 8 ข้อ แต่ละข้อจะมีเกณฑ์การวัด 7 ระดับ และก่อนการประเมินด้วยเกณฑ์ AUN – QA หลักสูตรจะต้องประเมินองค์ประกอบ การกำกับมาตรฐาน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มี 1 ตัวบ่งชี้ จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนน “เป็นศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN – QA ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์คุณภาพ AUN – QA Version 4

เกณฑ์คุณภาพที่	เกณฑ์ย่อย	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน
		I	P	O	รวม	
1	5	-	1.1,1.2,1.3, 1.4,15	-		1. คุณภาพไม่เพียงพออย่างชัดเจน 2. คุณภาพไม่เพียงพอ จำเป็นต้องมีการปรับปรุง 3. คุณภาพไม่เพียงพอ แต่การปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาเพียงเล็กน้อยสามารถทำให้มีคุณภาพเพียงพอได้ 4. มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรตามเกณฑ์ 5. มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรดีกว่าเกณฑ์ 6. เป็นตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่ดี 7. ระดับดีเยี่ยม เป็นแนวปฏิบัติในระดับโลกหรือแนวปฏิบัติชั้นนำ
2	7	-	2.1,2.2,2.3, 2.4,2.5,2.6, 2.7,	-		
3	6	-	3.1,3.2,3.3, 3.4,3.5,3.6	-		
4	7	-	4.1,4.2,4.3 4.4,4.5,4.6, 4.7	-		
5	8	-	5.1,5.2,5.3 5.4,5.5,5.6, 5.7,5.8	-		
6	6	6.1,6.2,6.3 6.4,6.5,6.6	-	-		

เกณฑ์ คุณภาพที่	เกณฑ์ ย่อย	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน
		I	P	O	รวม	
						1. คุณภาพไม่เพียงพออย่างชัดเจน 2. คุณภาพไม่เพียงพอ จำเป็นต้องมีการปรับปรุง 3. คุณภาพไม่เพียงพอ แต่การปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาเพียงเล็กน้อยสามารถทำให้มีคุณภาพเพียงพอได้ 4. มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรตามเกณฑ์ 5. มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรดีกว่าเกณฑ์ 6. เป็นตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่ดี 7. ระดับดีเยี่ยม เป็นแนวปฏิบัติในระดับโลกหรือแนวปฏิบัติชั้นนำ
7	9	7.1,7.2,7.3, 7.4,7.5,7.6, 7.7,7.8,7.9	-	-		
8	5	-	-	8.1,8.2,8.3 8.4,8.5		
รวม	53	15	33	5		
ผลการประเมิน						

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แผนการดำเนินงานหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ด้วยเกณฑ์เครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน

(ASEAN University Network Quality Assurance : AUN - QA Version 4)

ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ในปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีหลักสูตรที่ประสงค์ใช้รูปแบบการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ด้วยเกณฑ์เครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance : AUN-QA Version 4) จำนวน 38 หลักสูตร ดังนี้

1. คณะครุศาสตร์

- 1.1 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
- 1.2 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
- 1.3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
- 1.4 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
- 1.5 หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา
- 1.6 หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

- 2.1 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา
- 2.2 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา
- 2.3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
- 2.4 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
- 2.5 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
- 2.6 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น
- 2.7 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน
- 2.8 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม
- 2.9 หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์
- 2.10 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
- 2.11 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

3. คณะวิทยาการจัดการ

- 3.1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ
- 3.2 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
- 3.3 หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ดิจิทัล
- 3.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
  - วิชาเอกการจัดการ
  - วิชาเอกการตลาด
  - วิชาเอกการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์การ
  - วิชาเอกการจัดการธุรกิจดิจิทัล
- 3.5 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์
- 3.6 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดิจิทัล
- 3.7 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

4. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

- 4.1 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา
- 4.2 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล
  - วิชาเอกวิทยาการคอมพิวเตอร์
  - วิชาเอกเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 4.3 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย

5. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

- 5.1 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์
- 5.2 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
  - วิชาเอกเทคโนโลยีเครื่องกล
  - วิชาเอกเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรม
  - วิชาเอกการจัดการอุตสาหกรรม
  - วิชาเอกออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- 5.3 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการสื่อสารและ

สารสนเทศ

6. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- 6.1 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์

6.2 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป

6.3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี

6.4 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

- วิชาเอกฟิสิกส์

- วิชาเอกเคมี

- วิชาเอกชีววิทยา

6.5 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และนวัตกรรมการเกษตร

6.6 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

6.7 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การอาหาร

6.8 หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา

แผนการดำเนินงานหลักสูตร ด้วยเกณฑ์เครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน
(ASEAN University Network Quality Assurance : AUN-QA Version 4)

ลำดับ	การดำเนินงาน/กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1	จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2566 ตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการประเมิน ปีการศึกษา 2565 เสนอต่อ คณะกรรมการประจำคณะ กรรมการบริหาร มหาวิทยาลัย และคณะกรรมการสภาวิชาการ ตามลำดับ	ก.ค. - ก.ย. 66	หลักสูตร
2	นำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2566 ตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการประเมิน ปีการศึกษา 2565 เสนอต่อ คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย	ต.ค. - พ.ย. 66	สำนักงาน มาตรฐานฯ
3	ส่งรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ปีการศึกษา 2566 รอบ 6 เดือน เสนอ ต่อที่ ประชุม คณะกรรมการ ประจำ คณะ กรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการ สภาวิชาการ ตามลำดับ และนำส่งสำนักงาน มาตรฐานฯ ภายใน 31 ม.ค. 67	พ.ย. 66 – ม.ค. 67	หลักสูตร
4	ดำเนินโครงการขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรที่เน้น ผลลัพธ์การเรียนรู้ในแนวทาง (Outcome-Based Education: OBE) เพื่อเตรียมความพร้อมในระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาให้ทัดเทียมประเทศ อาเซียนตามแนวทาง AUN-QA (ASEAN University Network Quality Assurance) - กิจกรรมที่ 1 สร้างความรู้ความเข้าใจการ ดำเนินงานตามแนวทาง AUN-QA ในหมวดที่ 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง - กิจกรรมที่ 2 สร้างความรู้ความเข้าใจการ ดำเนินงานตามแนวทาง AUN-QA ในหมวดที่ 2 โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร - กิจกรรมที่ 3 สร้างความรู้ความเข้าใจการ ดำเนินงานตามแนวทาง AUN-QA ในหมวดที่ 3	ธ.ค. 66 - มี.ค. 67	สำนักงาน มาตรฐานฯ

ลำดับ	การดำเนินงาน/กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	การจัดการเรียนและการสอน หมวดที่ 4 การประเมินผู้เรียน และหมวดที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ - กิจกรรมที่ 4 สร้างความรู้ความเข้าใจการดำเนินงานตามแนวทาง AUN-QA ในหมวดที่ 5 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ หมวดที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และหมวดที่ 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน		
5	ส่งรายงานการติดตามการดำเนินงาน ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN – QA ปีการศึกษา 2566 รอบ 6 เดือน เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะ และนำส่งสำนักงานมาตรฐานฯ ภายใน 31 ม.ค. 67	ม.ค. 67	หลักสูตร
6	สร้าง ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ตามเครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน AUN-QA	ม.ค. - ก.พ. 67	สำนักงานมาตรฐานฯ
7	อบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเขียนรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ตามเกณฑ์ AUN – QA	มี.ค. - เม.ย. 67	สำนักงานมาตรฐานฯ
8	เสนอรายชื่อคณะกรรมการตรวจประเมิน ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2566	20 เม.ย. 67	หลักสูตร
9	ตรวจสอบคุณสมบัติคณะกรรมการตรวจประเมิน ระดับหลักสูตร ปีการศึกษา 2566 และจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ	เม.ย. - พ.ค. 67	สำนักงานมาตรฐานฯ
10	จัดทำเล่มรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ตามเกณฑ์ AUN – QA ปีการศึกษา 2566	เม.ย. – พ.ค. 67	หลักสูตร
11	ส่งรายงานความก้าวหน้าตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2566 รอบ 12 เดือน เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามลำดับ และนำส่งสำนักงานมาตรฐานฯ ภายใน 30 มิ.ย. 67	พ.ค. - มิ.ย. 67	หลักสูตร

ลำดับ	การดำเนินงาน/กิจกรรม	ระยะเวลา ดำเนินงาน	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
12	จัดโครงการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ หลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN – QA ปีการศึกษา 2566 (หลักสูตรรับการตรวจประเมิน)	31 พ.ค. – 12 ก.ค. 67	สำนักงาน มาตรฐานฯ
13	กรอกรายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบสารสนเทศด้าน การประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษา CHE QA ONLINE ปีการศึกษา 2566	มิ.ย. 67	หลักสูตร
14	เสนอผลการประเมินภายในและข้อเสนอแนะเพื่อ การ พัฒนาระดับหลักสูตรต่อที่ ประชุม คณะกรรมการประจำคณะ	ก.ค. 67	หลักสูตร
15	เสนอผลการประเมินภายในต่อที่ ประชุม คณะกรรมการกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย คณะกรรมการสภาวิชาการ และคณะกรรมการสภา มหาวิทยาลัยเพื่อให้ข้อเสนอแนะ/แนวทางในการ ดำเนินงานปีการศึกษาถัดไป	ก.ค. - ส.ค. 67	สำนักงาน มาตรฐานฯ
16	จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ปี การศึ กษา 2567 ตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการประเมิน ปีการศึกษา 2566 เสนอต่อ ที่ ประ ชุม ค ณ ะ ก ร ร ม ก า ร ป ร ะ จ ำ ค ณ ะ กรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการ สภาวิชาการ ตามลำดับ	ส.ค. 67	หลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
Thepsatri Rajabhat University